

og selvfølgelig Udtalelse, som er blevet lagt for Had her i Tinget. Men der er ingen, der har lagt denne Udtalelse for Had. Man har blot sagt, at den er meningsløs, og at det maa være en i høj Grad forblindet politisk Modstander, der kan bruge en saadan Udtalelse for at slippe for at give Udenrigsministeren i det radikale Ministerium den Anerkendelse, som det ærede Medlem alligevel vil være nødt til at give ham, naar han tænker sig om. Der er ikke nogen, der har lagt det ærede Medlems Udtalelse for Had; men man har fundet det mærkeligt, at en Mand, der til Tider har indtaget saa høje Stader, en Mand, der til Tider har kunnet se, hvad der bevægede i alt Fald noget af Verdenspolitikken, i en Tid som den, vi staar i nu — blot for at undgaa at komme i den Situation at skulle yde en Modstander Anerkendelse —, vil benytte en saadan Argumentation som den, han har brugt.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft udtalte til mig: „Det ærede Medlem fra Middel-fart (Slengerik) var inde paa Kontrolministerordningen, som vi fik i September 1916. Jeg kan ikke ganske dele den Tilfredshed, som det ærede Medlem syntes at føle med den Maade, hvorpaa denne Institution har virket“. Maa jeg sige til det ærede Medlem fra Æbeltoft, at jeg har ikke med en eneste Stavelse talt om den Maade, hvorpaa Kontrolministerinstitutionen har virket. Jeg har talt om, at den Overenskomst, som blev sluttet den 30. September 1916, var et Udtryk for den Følelse i store Kredse i Befolkningen og her indenfor Rigsdagen, at nu skulde vi saa vidt muligt føre Politikken Partierne imellem i nogenlunde fredelige Former. Det har jeg sagt, men jeg har ikke med en Stavelse talt om, hvorvidt Kontrolministerinstitutionen var tilfredsstillende eller ikke tilfredsstillende.

Jeg forstaar ikke, hvad detskal til, at vi her paa Rigsdagen lægger hinanden Ord i Munden, som vedkommende ikke har brugt. Hvad Nytte er det til? Jeg forlanger ikke, at det ærede Medlem fra Æbeltoft paa nogen Maade med nogen Opmærksomhed skal følge de Udtalelser, jeg fremsætter, men jeg maa have Lov til at forlange, at han, naar han vil bruge de Udtalelser, jeg fremsætter, dog ofrer dem saa megen Opmærksomhed, at han ikke anfører fra mig Udtalelser, som jeg ikke nogen Sinde har brugt.

Men jeg kan forstaa, at det altsammen ligger i, at nu skal det ærede Medlem fra Æbeltoft ud i Valgkampen. Han har selv udtalt, at der var adskillige her

i Tinget, der var ved at blive mere eller mindre abnorme i Anledning af den forestaaende Valgkamp. Det ærede Medlem skulde undersøge sin egen Sindsstemning, inden han giver sig til at dømme om andres, saa kunde det være, at han blev lidt mere mild i sin Dom. Men jeg tror, jeg kan sige, at Forholdet er, at nu er det steget det ærede Medlem fra Æbeltoft til Hovedet, at han skal ud i Valgkamp, at han skal ud i Opposition. Han har nok været i Opposition herinde, men hans Opposition har i det sidste Aarstid nogenlunde været begrænset af Overenskomsten af 30. September 1916. Nu ser det ærede Medlem, at nu kan man faa disse Grænser slettet, og saa er det bedst at komme ud i Opposition, enten det nu er paa Hovedet eller paa Benene, akkurat som det kan falde, bruge rigtige eller gale Argumenter, blot Argumenter, med hvilke man mener at kunne ramme Regeringen. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skal fare videre paa den Bane. Jeg tror, det ærede Medlem nu skal indskrænke sig til at føre an paa en anden Bane, paa en Bane, der kan komme til at ligge godt for et Parti, der vil føre, vi kan godt sige en systematisk Opposition mod den siddende Regering og dens Flertal.

Denne Regering og det Flertal, der støtter denne Regering, vil selvfølgelig nu ikke mindre end hidtil være i højeste Grad optaget af de Foranstaltninger, der er nødvendige, for at Befolkningen her i Danmark kan komme med saa lidt Skade som muligt igennem Krigstiden. Denne Regering vil ikke mindst være optaget af at videreføre en Udenrigspolitik, der kan holde os udenfor Krigen. Alt, hvad Regeringen har af Evne, Villie og Kræfter, vil den være nødsaget til at anvende for at naa dette Maal, at Danmark udenrigspolitisk set og med Hensyn til vore indre Forhold kan komme saa skadesløst gennem disse frygtelige Aar, som det paa nogen Maade er muligt. Og medens Regeringen, støttet af sit Flertal, har den store Opgave at arbejde for, har det ærede Medlem fra Æbeltoft fundet sig en lille Opgave. Han skal have lagt en Valgsituation til Rette. Der har han faaet sig et lille Kammer, hvor hans vigtigste Arbejde foregaar: Valgsituationens Tilrettelæggelse. Lad nu Regeringen sidde med de store Opgaver, lad den anvende alle de Evner og Kræfter, den har, for at faa dem løst saa godt som muligt, og lad det ærede Medlem fra Æbeltoft sidde med sin lille Opgave. Kan være, at han ved at røgte denne Opgave mange